

Chương 26

Susan, chắc không phải cái chết, đã đến Bên Ánh Lửa vào giờ khuya mà quái nhốt trong đêm. Bởi vậy, cuối cùng cũng đã sáng, ngay cả trong giờ sáng hôm nay cũng thấy Cái Bóng đã rút lui âm thầm và nhanh chóng như khi xưa. Vì khi chúng ta thấy, thấy ngày âm u vì cơn mưa cũng trông thấy, thì trong mắt chúng ta lại có nắng. Mẹ Susan đã trả ra một ít tiền như chúng ta báo tin vui cho chúng. Khi họ đã qua và mọi sự yên bình.

Hôm nay là thứ Bảy nên không phải đi học. Bà nội không ra ngoài... dù chúng thích ra ngoài đi mua sắm. Cơn mưa rào này là quá mệt mỏi vì chúng... và trong nhà chúng phải rất im lặng. Nhưng chúng chưa bao giờ cảm thấy sung sướng hơn. Bởi vậy, giống như trước kia, thì mình trên chiếc ghế ngồi trong phòng dành cho khách và ngồi vui một giờ yên tĩnh... như khi đã gặp tin nhắn dài từ ngôi nhà có mái xanh Avonlea thì hai người đàn bà lại tuốt tuột như run rẩy mãi mãi trong nỗi sợ hãi.

Susan, giống như cô nàng lòng dạ sâu sắc món tráng miệng, đã bị bắt buộc phải làm “bánh xốp cam” lấy lòng bà nội, bà nội làm bánh cuộn nhân mứt cho bà nội, và nàng góp đôi mứt bánh quy. Chim cưu kêu chiêm chiếp khắp nhà. Mọi cái gì trông như mùa xuân nhợt nhạt. Hoa trong vườn lại càng thêm mướt mướt lên khi mặt trời khô nóng mơn mơn. Còn Nan, giờ đây lúc sáng sớm, vẫn còn chìm trong sự sợ hãi của cuộc sống đời thường.

Cô bé không hề tránh né, nhưng cô rất lo lắng, nhưng mong có thêm chút can đảm làm. Nghĩ về chuyện đó thôi “cũng đã làm máu cô bé đông cứng lại”, như Amy Taylor đã nói. Susan bị thất vọng vì cô không có tâm sự gì nên cho người thân hiểu mãi mà thấy không có gì thì rõ ràng rồi. Nan lại nghĩ về người bạn thân của mình, dù cô bé không thể không nghĩ rằng sau lần thất bại này thì Susan đã cho mình người thân hiểu về sự xuyên thấu. Nhưng dù hiểu hiểu thì là gì so với chuyện sau này sẽ xảy ra quanh bãi tha ma? Nan hoàn toàn không biết làm sao mình làm được chuyện đó. Nhưng cô bé phải làm.

Một vấn đề còn yếu hơn nữa là không ai có thể nhìn thấy cái chết nhanh. Mẹ còn trẻ trung và đầy nhóm. Có phải là vì cô bé, Nan, không tuân thủ theo luật?

“Ta phải chờ một thời gian thôi,” Susan nói.

Nan biết rõ không hiểu ta có thể chờ đợi một cách nào. Nhưng cô bé biết vì sao mà không thể chờ đợi nhanh hơn. Nan nghĩ rằng mình cũng có thể chờ đợi. Mai rồi là thứ Bảy và đêm mai cô bé sẽ thức dậy như mình đã hứa.

Hôm sau trời lại mưa suốt sáng nên Nan không thể không cảm thấy nhũn nhũn. Nhưng đêm nay trời lại mưa, không ai, ngay cả Chúa, có thể mong cô bé lang thang trong đêm mưa. Nhưng trời lại mưa thì mọi chuyện lại có

m t ám s ng mù l n t i b c n g r i tr ù m p h Glen, bao quanh Bên Ánh L a v i v ma thu t k quái. V y nên Nan v n h y v ng. N u tr i mù s ng thì cô bé c n g â u có i c. Nh ng n g i n t i m t n g n g i ó n i l ê n và c n h v t m m à n g t r o n g s ng mù b i n m t.

“T i nay không có tr ng,” Susan nói.

“Ôi, Susan, bà không làm cho có tr ng c sao?”

Nan kêu lên tuy t v ng. N u cô bé bu c p h i i kh p n g h a t r a n g thì nh t nh p h i có tr ng ch .

“T i nghi p con bé, không ai làm ra tr ng c c ?” Susan nói. “Bà ch mu n nói s p có nhi u m â y nên ta không th y tr ng c. V y ch có tr ng hay không có tr ng thì v i cháu c n g có gì khác nhau âu?”

ó ú n g là i u Nan không th g i i thích nên Susan càng b n kho n h n. Nh t nh là có gì ó làm a tr kh s r i... c tu n nay con bé c x r t k l . Con bé n ch a c phân n a r i còn r th n th . Có p h i nó lo cho m ? Con bé â u c n p h i th ... cô bác s thân yêu ang kh e lên mà.

ú n g, nh ng Nan b i t n u cô bé không gi l i h a nh ã th a thu n thì ch n g m y ch c r i m s không kh e lên n a. n ho à n g h ò n thì m y á m m â y c u n i và tr ng lên. Nh ng m t m t tr ng k l quá... m t m t tr ng to i là to, i. Nan ch a th y tr ng nh v y bao gi . Nó làm cô bé s ch t khi p. Cô bé g n nh mu n có bóng t i h n.

Hai a sinh ôi i n g lúc tám gi và Nan p h i ch cho n khi Di n g . Di c th o n g th th o i. Cô bé c m th y bu n và v m n g quá không n g ngay c. Sau gi h c, b n thân c a cô bé là Elsie Palmer ã i v chung v i m t con bé khác nên Nan tin r n g c u c i v i mình k nh ã h t. Chín gi r i Nan m i th y an toàn l n kh i gi n g, cô bé m c mà m y ngón tay run n m c còn ch n g cài cúc áo c. R i cô bé r ó n r é n x u n g nhà và qua c a hông ra ngoài trong khi Susan nh i b t làm bánh trong b p mà yên tâm ngh r n g m i th d i tay bà trông coi u an toàn trên gi n g tr bác s t i nghi p, ã b g i kh n c p n m t gia ì n h d i C a V nh có a tr v a nu t chỉ c ì n h m .

Nan i ra ngoài r i x u n g th u n g l n g C u V n g. Cô bé p h i i n g t t b n g qua ó mà lên n g c trên i. Cô bé b i t r n g n g i ta s th c m c khi th y c n h m t a sinh ôi nhà Bên Ánh L a tha th n gi a n g và i qua làng và có th ai ó s m t hai òi a cô v nhà. ê m c u i th á n g Chín l nh quá! Cô bé không ngh n nên không m c áo khoác. Thung l n g C u V n g v ê m không p h i là ch n t i lui thân thi n nh ban ngày. M t tr ng ã thu nh l i thành kích th c v a p h i và không qu ch n a mà h t nh ng bóng en hung hi m. Nan v n luôn s bóng t i. Có p h i bóng d n g x héo bên con su i kia là hai bàn chân có m à n g không?

Nan n g n g cao u và h ch c m lên. “Mình không s ,” cô bé d n g c m nói to lên. “B n g mình c m th y h i khó ch u th o i. Là anh hùng mà.”

Cái ý tưởng ch u v vi c là m t n anh hùng ã a cô bé c n a ng lên i. R i m t cái bóng k l quét qua th gian... m t ám mây l t qua m t tr ng... khi n Nan ngh n Chim. Có l n Amy Taylor k cô nghe câu chuy n rùng r n v m t con Chim en Kh ng L trong êm sà xu ng qu p ta i. Có ph i bóng con chim y v a choàng qua u cô ó không? Nh ng m nói không có Chim en Kh ng L . “Mình không tin m l i nói đ i... ai ch m thì không âu,” Nan nói... r i i ti p cho n khi t i bên hàng rào. Bên kia là con ng... và i di n là ngh a trang. Nan đ ng l i th .

M t ám mây n a che khu t m t tr ng. B n b quanh cô bé là m t vùng t nào không rõ, k o và xa l . “Ôi, th gi i r ng l n quá!” Nan run c m c p, nép sát vào hàng rào. Giá mà cô bé l i ang Bên Ánh L a! Nh ng... “Chúa ang theo dõi mình,” con bé con m i b y tu i u nói... r i trèo lên hàng rào.

Cô bé ngã xu ng bên kia, u g i tr y da và váy m rách to c. Khi ng đ y c thì m t c ng c đ i s c âm th ng d ép c a vào chân cô bé. Nh ng cô bé v n l t qua ng n c ng ngh a trang.

Ngh a trang lâu i n m trong bóng r ng linh sam u phía ông. M t bên là nhà th H i Giám lý, bên kia là nhà c a m c s Giáo h i Tr ng lão, lúc này t i om và im lìm vì m c s i v ng. Tr ng t sau ám mây thình lình soi xu ng khi n ngh a trang y nh ng cái bóng... nh ng cái bóng xê d ch và ch p ch n... nh ng cái bóng s ch p l y ta n u ta giao mình cho chúng. M t t báo ai ó v t i bay th c trên ng, nh m t m phù th y già nh y nhót và dù Nan bi t ích xác ó là gì nh ng nó v n góp ph n làm t ng thêm v k d c a êm. Vút, vút, gió êm th i trong ám linh sam. M t chi c lá dài trên cây li u bên c ng ch t ph t lên má cô bé nh bàn tay yêu tình ch m vào. Trong giây lát tim cô bé ng ph t... nh ng cô bé tay lên then c ng.

Ng nh m t cánh tay dài ngo ng t đ i n m m thò ra kéo ta xu ng thì sao!

Nan quay l i. Gi thì cô bé bi t r ng, có hay không có v th ng l ng kia thì cô c ng không bao gi i qua ngh a trang ó vào ban êm c. Ti ng rên r rùng r n b t ch t nghe âu nh ngay bên cô thôi. Ch là con bò già bà Ben Baker v n th cho n c trên ng ang t sau m t c m vân sam i t i. Nh ng Nan không ch xem ó là ti ng gì. Trong c n ho ng lo n không ki m ch c cô bé b ng b ng xu ng i, qua làng r i ch y lên con ng đ n n Bên Ánh L a. Bên ngoài c ng cô bé c m u phóng qua cái Rilla g i là “dz ng bùn”. Nh ng nhà ây r i, ánh èn d u dàng t a r ng n i m y ô c a s và lát sau cô bé ã lo ng cho ng v p ng a vào b p c a Susan, bunn t l m lem, bàn chân t mèm, ch y máu.

“Tr i!” Susan s ng s nói.

“Cháu không i qua ngh a trang c âu bà Susan i, cháu không làm c âu!” Nan th h n h n.

u tiên Susan không h i gì. Bà b bé Nan ang l nh, qu n trí lên r i tháo dép và t t ra cho cô bé. Bà c i , m c váy ng cho cô bé r i b ng bé vào gi ng. R i bà xu ng nhà l y m t “chút n v t” cho cô. Không c n bi t là a bé ang có chuy n gì, bà không th nó i ng v i cái b ng lép k p.

Nan n và nh p c c s a nóng. Th t tuy t làm sao khi v l i c n phòng m cúng sáng ền, an toàn trên chi c gi ng êm m! Nh ng cô bé không ch u nói gì cho Susan v chuy n v a x y ra. “ ó là bí m t gi a cháu và Chúa, Susan à.” Susan i ng , th r ng khi nào cô bác s thân yêu t nh táo kh e m nh l i thì bà m i h nh phúc c.

“T i nó ang tr nên quá s c mình,” Susan th dài vô v ng.

Gi thì nh t nh m s ch t. Nan t nh d y v i ni m tin kh ng khi p ó trong u. Cô bé ã không gi l i nên c ng không th mong Chúa gi l i. Tu n sau ó cõ i th t áng s i v i Nan. Cô bé không th vui v làm b t c v i c gì, k c khi xem bà Susan xe s i trên gác xép... m t v i c cô v n luôn th y th t lý thú. Cô s không còn c i vui c n a. Dù cô có làm gì i n a. Cô bé em cho Shirley con chó mún c a ã b Ken Ford ng t t tai và là th cô th ng còn h n c chú g u bông c ... Nan luôn thích nh ng th c k ... vì Shirley v n luôn mu n có nó, r i cô bé cho Rilla cái nhà làm b ng v sò quý báu mà thuy n tr ng Malachi ã em t t n Tây n v cho cô, hy v ng làm v y s khi n Chúa hài lòng: nh ng cô s s không c, r i khi con mèo con cô cho Amy Taylor vì Amy thích nó c m t hai mò v l i thì Nan bi t Chúa không b ng lòng. Ngoài v i c i kh p ngh a trang ra, ch ng có gì làm Ngài v a lòng c ; mà Nan b ám nh t i nghi p bi t gi thì mình s không bao gi làm c chuy n ó. Cô bé là a nhất gan và k tr n tránh. Jem t ng nói ch nh ng k tr n tránh m i c tr n không th c hi n th a thu n.

Anne ã c phép ng i th ng d y trên gi ng. Cô g n nh ã kh e l i sau tr n m. Cô s s m c ch m sóc c n nhà c a mình nh tr c... c sách... n m d a tho i mái n i m y g i kê... n nh ng gì cô thích... ng i bên lò s i... nhìn ra v n... g p b n bè... nghe nh ng m u tín l m l t thú v ón chào ngày m i r c r nh châu ng c trên s i dây chuy n c a n m... l i c là m t ph n c a ám r c cu c s ng muôn màu.

Cô n m t b a t i th t ngon lành... ùi c u nh i Susan làm chín t i. Th t thích khi l i c m th y ói. Cô nhìn t t c nh ng gì mình yêu m n quanh phòng. Cô ph i may m t t m rêm m i... m t t m rêm v i s c màu gi a màu xanh non và vàng nh t; và nh t nh ph i t m y t kh n m i trong phòng t m. R i cô nhìn ra c a s . Trong không khí nh có phép l . Cô th y màu xanh c a b c ng th p thoáng qua r ng thích; cây b ch đ ng r cành trên bãi c trông nh m t màn m a vàng l t ph t r i. Vòm tr i bao la u n cong trên m t vùng t trừ phú th a h ng tr n mùa thu... m t m i n t c a nh ng s c màu không th tin n i, c a ánh sáng d u nh và nh ng cái bóng kéo dài. Chim c v n nghiêng mình ngây ng t, trên t linh sam; b n tr v a hái táo trong v n trái v a c i vang.

Tiếng cười ã v v i Bên Ánh L a. “S s ng là th còn h n c hóa h c h u c cân b ng th c t ch ,” cô sung s ng ngh .

Nan rón rén vào phòng, m t m i hoe vì khóc.

“M , con ph i nói v i m ... con không ch c n a. M , con ã g t Chúa.”

Anne l i rung ng vì c m giác ng ch m m n màng c a bàn tay bé con nh xú ang n m l y tay cô... m t a tr ang mong c u giúp , d dành trong r c r i nho nh xót xa c a nó. Cô l ng nghe Nan n c n k h t câu chuy n mà c gi m t nghiêm. Anne luôn c làm m t nghiêm ngh khi c n, dù sau ó cô có c i n c n th nào v i Gilbert. Cô bi t n i lo c a Nan là có th t và áng s i v i bé; cô c ng nh n ra r ng th n h c c a a tr này c n c l u tâm.

“Con yêu, con hi u l m c r i. Chúa không th ng l ng. Ngài cho... cho mà không òi h i chúng ta áp l i gì ngoài lòng yêu kính. Khi con xin b hay m cái gì con mu n, b m không th ng l ng v i con... mà Chúa thì mãi mãi t t b ng h n b m nhi u. Và Ngài bi t nhi u h n b m v v i c nên ban phát i u gì.”

“Và Ngài s không... m i, Ngài không làm m ch t vì con không gi l i h a sao?”

“T t nhiên là không r i, con yêu.”

“M i, dù cho con hi u sai v Chúa... con có nên gi l i khi ã th ng l ng không? Con ã nói con s làm mà, m bi t không. B nói ta ph i luôn gi l i h a. N u con không gi l i con có b nh c nhã su t i không?”

“Bao gi m kh e h n chút, con yêu , m t êm nào ó m s i v i con... r i ng l i ngoài c ng... m ngh ch c lúc ó con s không s i trong ngh a trang âu. V y thì l ng tâm bé b ng t i nghi p c a con s nh nhàng h n. R i con s không có nh ng th a thu n ng c ngh ch.”

“Không ,” Nan h a, v i m t c m giác khá t i c nu i là cô bé ang t b m t th mà, dù có bao nhiêu tr ng i, v n thú v áng yêu. Nh ng ánh lung linh ã v l i trong m t và m t chút h ng hái ngày x a l i v trong gi ng cô bé.

“Con i r a m t r i quay l i hôn m nhé, m . R i con s hái cho m h t hoa máu r ng con tìm c. Không có m thì áng s quá, m i.”

“Ôi, Susan,” Anne nói khi Susan em b a n t i vào, “cõi tr n gian tuy t v i quá! M t th gian p thú v tuy t v i ph i không, Susan?”

“Tôi s i xa n ,” Susan thú nh n, nh l i hàng bánh n ng v a b l i trong kho l ng th c, “nói r ng cõi tr n này c ng có th ch u ng c.”